

בג"ץ 495/12

בבית המשפט העליון
בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

גב' עזה עזאת קאסם כמארנה ואח'
על ידי ב"כ עוה"ד נעמי הגר ואח'
רח' הרכבת 42, תל-אביב 67770
טלפון: 03-6244120; פקס: 03-6244130

העותרות

נ ג ד

שר הביטחון ואח'
על ידי פרקליטות המדינה,
משרד המשפטים, ירושלים
טל: 02-6466305; פקס: 02-6467011

המשיבים

הודעה מטעם המשיבים

1. בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 23.5.2012, ובהתאם לבקשה להארכת מועד, מתכבדים המשיבים להגיש הודעה מטעמם.
2. כזכור, עניינה של העתירה בבקשת העותרות 1-5 (להלן – העותרות), תושבות רצועת עזה, כי יותר מעברן מרצועת עזה לאזור יהודה ושומרון (להלן – אי"ש), דרך שטח ישראל, לצורך לימודים אקדמאיים באוניברסיטת ביר זית. בקשתן של העותרות נדחתה על ידי המשיבים, וזאת בהתאם למדיניותן הכללית בכל הנוגע למעבר תושבי רצועת עזה לאי"ש.
3. בהחלטתו מיום 23.5.2012 הורה בית המשפט הנכבד למשיבים לשקול שוב את עמדתם "וזאת במיוחד לגבי העותרות 1-4 (זאת נוכח גילן)".
4. המשיבים יבקשו לעדכן כי נוכח החלטת בית המשפט הנכבד, הובא עניינן של העותרות פעם נוספת בפני מתאם פעולות הממשלה בשטחים. לאחר שקילת כלל הנסיבות הכרוכות בעניין, ובכלל זה, אף האפשרות ליצור הבחנה בין העותרות 1-4 לעותרת 5, החליט מתאם פעולות הממשלה בשטחים שלא לשנות מהחלטתו הקודמת בעניינן של העותרות.
5. נבקש לציין, לעניין זה, שמדיניותם הכללית של המשיבים, שלא לאפשר מעברם של סטודנטים מרצועת עזה לאי"ש, קדמה לעליית ארגון החמאס לשלטון, ברצועת עזה, ואף קדמה ליישום תוכנית "ההתנתקות". לעניין זה, נבקש להפנות לפסק דינו של בית משפט נכבד זה בבג"ץ 7960/04 מחמד מוסא אלראזי נ' מפקד כוחות צה"ל בעזה, פסק דין מיום 29.9.2004. כן נבקש להפנות לפסק דינו של בית משפט נכבד זה, בעתירה שהוגשה אחר יישום תוכנית ההתנתקות, ופסק הדין בה, אשר ביטל את הצו על תנאי שהוצא בעתירה, בג"ץ 11120/05 חמדאן נ' אלוף פיקוד דרום (פסק דין מיום 7.8.2007). עוד ראו לעניין זה, את פסק הדין בבג"ץ 8731/09 ברלנטי נ' מפקד כוחות צה"ל באי"ש, פסק דין מיום 9.12.2009, אשר נדרש למדיניות המשיבים האמורה:

"על פי המדיניות הנקוטה בידי המשיבים מזה זמן ועוד לפני אוגוסט 2005, אין מאשרים את כניסתם של תושבי הרצועה לגדה המערבית למטרות לימודים שם. מדיניות זו נבחנה בעבר על ידי בית משפט זה אשר לא ראה להתערב בה (בג"ץ 7960/04 אלדאזי נ' מפקד כוחות צה"ל חבל עזה (לא פורסם, 29.9.2004) (להלן: עניין אלדאזי); בג"ץ 11120/05 חמדאן נ' אלוף פיקוד הדרום (טרם פורסם, 7.8.2007) (להלן: עניין חמדאן))."

6. כן נבקש להפנות לפסק דינה של כבוד השופטת מ' נאור, מיום 7.7.2010, בבג"ץ 4906/10 שריף נ' משרד הביטחון, בו נקבע:

"... העותרת מבקשת לצאת מרצועת עזה דרך ישראל לצורך לימודי תואר שני בתחום זכויות אדם ודמוקרטיה באוניברסיטת ביר זית ...
2. המשיב, בתגובה שהוגשה היום, מבהיר כי המדיניות הנוכחית לעניין מעברם של פלסטינים מרצועת עזה לאזור יהודה ושומרון הינה כי המעבר יתאפשר במקרים הומניטאריים חריגים בלבד – בדגש על מקרים רפואיים – וזאת לאור המצב המדיני והמצב הביטחוני. המדיניות נבחנת לגופה מעת לעת.
3. בחנו את עניינה של העותרת ולא השתכנענו כי במצב המדיני והביטחוני הנוכחי נסיבותיה האישיות מצדיקות התערבות בהחלטת המשיב. בשורת החלטות מהעת האחרונה לא התערב בית המשפט במדיניות המשיב, ואין הצדקה לנהוג אחרת בעניינה של העותרת ...
4. העתירה נדחית" (ההדגשה חוספה, ר' ש')."

7. נדגיש – עיקרה של המדיניות האמורה, מלכתחילה, היה נעוץ בטעם הביטחוני. ואולם, לצד הטעם הביטחוני גרידא, ישנם טעמי מדיניות אשר אף הם עומדים בבסיס מדיניות המשיבים, אשר כזכור, נקבעה במדיניות הממשלה, ולפיה כניסתם לישראל של תושבי רצועת עזה - שהוגדרה על ידי ועדת השרים לענייני ביטחון (הקבינט) כ"שטח עויין" - ולו רק לצורך מעבר לאיו"ש, מוגבלת למקרים הומניטאריים חריגים בלבד, בדגש על מקרים רפואיים דחופים. מדיניות זו, אשר אושרה כאמור פעם אחר פעם על-ידי בית המשפט הנכבד, מבוססת על נימוקים מדיניים וביטחוניים כבדי משקל.

8. נוכח האמור, ישובו המשיבים ויטענו כי דינה של העתירה להידחות.

הודעה זו נתמכת בתצהירו של אלוף איתן דנגוט, מתאם פעולות הממשלה בשטחים.

היום,

ו' אב תשע"ב

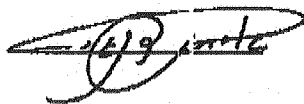
25 יולי 2012

רועי שניקן
סגן בפרקליטות המדינה

תצהיר

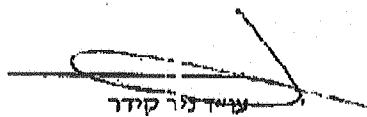
אני הח"מ, אלוף איתן דנגוט, מצהיר בזאת כלהלן:

- 1 אני משמש בתפקיד מתאם פעולות הממשלה בשטחים.
- 2 תצהירי זה ניתן לתמיכה בהודעה מטעם המשיבים בתיק בנייץ 95/12 (לוחן - הודעת המשיבים).
- 3 העובדות המפורטות בהודעת המשיבים הן אמת למיטב ידיעתי ואמונת.
- 4 זה שמי, זו חתימתי ותוכן תצהירי אמת.

אישור

אני הח"מ, ניר קידר, עו"ד, מאשר בזה כי ביום 23.7.2012 הופיע בפני אלוף איתן דנגוט, חמוכר לי אישית, ולאחר שהוזהרתי כי עליו לומר את האמת, שאם לא יעשה כן יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, חתם בפני על תצהירו.

עו"ד ניר קידר
מ.ר. 445:13